

§ 23.

Overskattecommissionen har, med Undtagelse af de i § 15 og § 21 nævnte Ansættelser kun at gjøre med dem, der blive indankede til dens nærmere Prøvelse. Naar den af Skattecommissionen gjorde Ansættelse ikke støtter sig til nogen Selvangivelse og Sagen indankes for Overskattecommissionen af den Skattepligtige, skal denne være pligtig, som Grundlag for sin Appel, at gjøre Selvangivelse, hvorpaa Sagen optages til fuldstændig Undersøgelse; men i alle andre Tilfælde har Overskattecommissionen i Regelen kun at bedømme og skjønne, hvorvidt Ansættelsen efter de Actstykker, Dplysninger og Data, som efter Skattecommissionens Protokoller have foreligget denne, i ethvert enkelt Tilfælde kunne ansees at være rigtige. Hverken den Skattepligtige eller Regjeringscommisfaren ere derfor berettigede til at fordrø, at Overskattecommissionen skal tage Hensyn til de nye Dplysninger, som maatte meddeles samme; hvortil dog skal staae Overskattecommissionen frit at optage en Sag til fuldstændig ny Undersøgelse, naar den finder, at særegne Grunde tale afgjørende derfor, navnlig naar Sagens Dplysning ved Skattecommissionens Forsømmelse er mangelfuld, eller naar det skjønnes, at den Skattepligtige uden egen Forsømmelse er brostholden ved, at der ikke har været indrømmet ham nogen eller en for kort Frist til at tilvejebringe nye Dplysninger, og han, ved at meddele Overskattecommissionen saadanne, kan godtgjøre, at de ere af væsentlig Betydning ved Bedømmelsen af hans Indtægter; ligesom ogsaa naar Finanzministeriet i de i §§ 15 og 20 ommeldte Tilfælde har indanket en Skatansættelse.

§ 24.

Optager Overskattecommissionen en Sag til ny Undersøgelse, kan den enten foretage denne i sine regelmæssige Møder paa sit sædvanlige Sted, eller den kan overdrage nogle, idetmindste 3, af sine Medlemmer Undersøgelsen og lade den foretage paa et for denne beqvemt Sted, hvilket altid skal skee, naar den Skattepligtige ønsker det og vil betale Omkostningerne. Overskattecommissionen og dens Afsendinge have med Hensyn til saadanne Un-

dersøgelser den samme Myndighed, som er tilslagt Skattecommissionerne, og de Skattepligtige have den samme Forpligtelse til at møde og afgive Forklaring for Overskattecommissionen eller dens Afsendinge, som paahviler dem med Hensyn til Skattecommissionerne. Saa vel den Skattepligtige som Regjeringscommisfaren tilsiges altid til at være tilstede ved saadanne Undersøgelser, og de ere berettigede til at fremkomme med nye Dplysninger og føre Vidner, som Skattecommissionens Formand efter Begjering af Vedkommende besørger indkaldte med 48 Timers Varjel, under Mulet som efter § 16. Ed kan dog ogsaa i disse Tilfælde kun aflægges inden Retten.

§ 25.

Overskattecommissionen har, efterat de Dplysninger, der i ethvert Tilfælde efter Omstændighederne ansees tilstrækkelige, ere tilvejebragte, at prøve de for den indankede Ansættelser, og kan derefter stadfæste, forhøje eller nedsætte dem, og har dens Afgjørelse endelig Gyldighed. Dog skal Overskattecommissionen være berettiget til, dersom den anseer dette fornødent, at gjøre en dobbelt Ansættelse, een for det Tilfælde, at den Skattepligtige vil aflægge den ham forelagte Ed inden en vis bestemt Tid, og en anden under den Forudsætning, at den Skattepligtige ikke skulde driste sig dertil.

Regjeringscommisfaren er, med den i § 17 (sfr. § 20) ommeldte Undtagelse, berettiget til at overvære og deeltage i Overskattecommissionens samtlige Forhandlinger paa samme Maade, som i det Foregaaende er fastsat i Henseende til Skattecommissionerne.

§ 26.

Har den Skattepligtige indanket Skattecommissionens Ansættelse, og bliver denne af Overskattecommissionen overbevødet ikke nedsat eller, forsaavidt Selvangivelse ikke tidligere har fundet Sted, ikke saa dybt nedsat, at Skattecommissionens Kjendelse bliver forandret, da skal Overskattecommissionen tilkjende den Skattepligtige at udrede til Statskassen en passende Deel af de ved Indankningen foranledigede Udgifter.

Hvis den Skattepligtige, som har indanket Skattecommissionens Kjendelse, udebliver fra